

Nova figura legal: el Departament d'Agricultura crea la figura del "Lliurador de Collita"

El passat 12 de maig de 2015 el Departament d'Agricultura crea la figura legal del "lliurador de collita" mitjançant la publicació de l'Ordre AAM/128/2015. El nou redactat inclou un nou paràgraf que diu:

*"A més del titular de la parcel·la vitícola, disposaran de targeta vitícola les persones físiques o jurídiques **que, d'acord amb el titular de la parcel·la, lliurin collita de raïm fresc als cellers, amb destí a la vinificació.**"*

Adicionalment recordarem que a l'article 1.1 de l'Ordre AAM/31/2015 que regula la DUN 2015, s'indica que el titular de l'explotació és qui hagi fet la DUN (en la majoria dels casos això coincidirà amb el parcer).

És a dir: En el cas dels contractes de parceria, el propietari queda eximit de fer la DUN, atès se li entregará una tarja vitícola en tant que "lliurador de collita". **Això no obstant, se li podrà requerir per donar la tarja, l'autorització del parcer o bé una prova de l'acord que mantenen (en aquest cas el contracte de parceria)** en cas de conflicte sobre la propietat del raïm.

Des de l'Institut considerem que cal esmenar ambdues normes, primerament perquè s'imposa un perjudici en aquell propietari amb drets de pagament base i règim de parceria que ja tenia reconeguda la titularitat de l'explotació en base als preceptes de l'article 2 del Real Decret 1244/2008 que regula el potencial de producció vitícola i que és norma bàsica reguladora i encara vigent.

Per altra banda, no és cap secret que bona part dels acords encara avui en dia són verbals, voler amagar l'existència de la Parceria a Catalunya, quan una part significativa de la producció vitícola del Penedès es regula sota aquesta figura contractual denota una manca greu de voluntat de solventar una situació que no és nova i que any rere any ha donat infinitat d'incidències a les sol·licituds d'ajuts agroambientals (agricultura ecològica, feromones ...).

Convindria que, d'una vegada per totes, es reconegués la parceria com allò que és un acord entre parts, on hi ha un risc empresarial per ambdues parts (altrament, si no es cull no es cobra) i on, per descomptat, hi conviuen diferents acords fets a mida de les parts que van des dels diferents percentatges, la posada a disposició del capital-terra, les inversions de plantació i fins i tot de vegades per una diferent destinació de les vendes del raïm, o la titularitat dels drets de plantació. La varietat possible d'acords és molt elevada i a més s'actualitzen tot sovint entre les parts amb el devenir de les campanyes.

No pot ser que les limitacions d'una ordre d'ajuts o un PDR, d'un programa informàtic o potser d'altra mena suposin, any rere any, incidències que deriven en retards, quan no pèrdua o penalització, dels ajuts.

Enguany, justament, molts propietaris amb parcers hauran deixat de fer la DUN, sovint per no perjudicar al parcer que està sol·licitant un ajut agroambiental, i en la creença que la figura del "lliurador de collita" apareguda a mitja campanya no suposarà una continuïtat del que ve succeint cada any. Ara, però en contrapartida, hauran d'estar a l'aguait d'allò que es reflecteix al Registre vitivinícola abans de la collita, i posar negre sobre blanc tots els acords.

Per acabar, convindrà que s'inclogui la clàusula de prohibició d'arrencada de la vinya sense autorització de la propietat als nou contractes de parceria, atès el DARP ha publicat aquesta normativa sabedor dels canvis de la nova OCM que entraran en vigor aquest mateix any, i que entre d'altres aspectes, assignen les futures autoritzacions de replantació de vinya al titular de l'explotació que sol·liciti l'arrencada (és a dir, el que hagi fet la DUN) sense perjudici que aquestes autoritzacions es replantin en una parcel·la d'un propietari diferent.